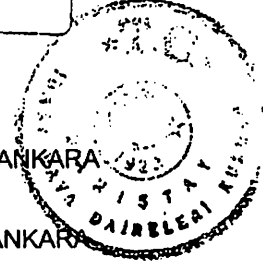

T.C.

DANIŞTAY
İDARİ DAVA DAİRELERİ KURULU
Esas No : 2010/2661
Karar No : 2014/610

REKABET KURUMU
Tarih : 27.06.2014
Sayı : 3685

Temyiz Eden (Davacı) : Siemens San. ve Tic. A.Ş.
Vekili : Av. Nazmi Tekin
Ziya Gökalp Cad. 22/27 - Kızılay/ANKARA
Karşı Taraf (Davalı) : Rekabet Kurumu
Bilkent Plaza B-3 Blok - Bilkent/ANKARA
Vekili : Av. Nagehan Özseyhan - aynı adreste -

İstemin Özeti : Danıştay Onüçüncü Dairesinin 02/06/2010 günlü, E:2007/9916; K:2010/4599 sayılı kararının temyizen incelenerek bozulması, davacı tarafından istenilmektedir.

Savunmanın Özeti : Danıştay Onüçüncü Dairesince verilen kararın usul ve hukuka uygun bulunduğu ve temyiz dilekçesinde öne sürülen nedenlerin, kararın bozulmasını gerektirecek nitelikte olmadığı belirtilerek temyiz isteminin reddi gerektiği savunulmaktadır.

Danıştay Tetkik Hakimi : Bülent Küfüdür
Düşüncesi : Temyiz isteminin reddi ile Daire kararının onanması gerektiği düşünülmektedir.

TÜRK MİLLETİ ADINA

Hüküm veren Danıştay İdari Dava Daireleri Kurulunca, dosyanın tekemmül ettiği anlaşıldığından davanın yürütmesinin durdurulması istemi görüşülmeyerek dosya incelendi, gereği görüldü:

Dava; davacı şirketin koordinatörlüğünde oluşturulan bayilik sistemi ve söz konusu sistem sonrası kamu alımlarında (ihalelerde) gerçekleştirilmiş olan rekabete aykırı eylemler suretiyle, 4054 sayılı Rekabetin Korunması Hakkında Kanun'un 4. maddesinin ihlâl edildiği belirtilerek, aynı Kanun'un 16. maddesinin ikinci fıkrası uyarınca idarî para cezası verilmesine ilişkin Rekabet Kurulu'nun 24/04/2007 günlü, 07-34/349-129 sayılı kararının davacı şirkete yönelik kısımları ile davacı şirkete verilen para cezasının tahsili için tesis edilen 22/06/2007 günlü, 2165 sayılı işlemin iptali istemiyle açılmıştır.

Danıştay Onüçüncü Dairesinin 02/06/2010 günlü, E:2007/9916, K:2010/4599 sayılı kararıyla; dava dosyasına ekli işlem dosyasındaki bilgi ve belgelerin birlikte incelenmesinden; davacı şirketin koordinatörlüğünde oluşturulan bayilik sistemi ve söz konusu sistem sonrası kamu alımlarında (ihalelerde) gerçekleştirilmiş olan rekabete aykırı eylemler suretiyle, 4054 sayılı Kanun'un 4. maddesini ihlâl iddiasıyla ilgili olarak Kanun'un 41. maddesi çerçevesinde yürütülen soruşturma sonucunda dava konusu Rekabet Kurulu kararının alındığı; süreç değerlendirildiğinde ise, trafik sinyalizasyon pazarında en önemli alıcıların Karayolları Genel Müdürlüğü ve belediyeler olması itibarıyla, söz konusu sistemlerin asıl müşterisinin kamu kesimi olduğu, bu anlamda piyasadaki rekabetin de genellikle kamunun alımlarını gerçekleştirdiği ihalelerde ortaya çıktığı, Türkiye'de akıllı trafik kontrol sistemlerini az sayıda firmanın ürettiği, Siemens Sanayi ve Ticaret A.Ş. (Siemens) in bayilik teşkilatını oluşturduğu 2001 yılı öncesinde ise, Siemens' in bayileri olan firmaların da bu alanda üretim yaptıkları ve bu bayilerin birbirleri ile ve Siemens ile rekabet halinde oldukları, bu anlamda Siemens tarafından oluşturulan bayilik sistemi öncesi piyasada üretici veya satıcı olarak yer alan bayilerin, hem Siemens' in hem de birbirlerinin rakibi oldukları, birbirine rakip olan teşebbüslerin bayilik

T.C.

DANIŞTAY

İDARİ DAVA DAİRELERİ KURULU

Esas No : 2010/2661

Karar No : 2014/610

sözleşmeleri imzalanmadan önce üretimlerini bırakarak pazardaki başka bir teşebbüsün bayisi olmak amacıyla görüşmelerde buldukları, Siemens'in teklifini kabul eden 6 rakip teşebbüsle 01/11/2001 tarihinde bayilik sözleşmesinin imzalandığı, bu sözleşmeler ile hem Siemens ile bayilerin arasındaki hem de bayilerin kendi aralarındaki rekabetin ortadan kalktığı, bunun sonucunda bayilerin üretim araçlarını devretmeleri ve rekabet yasağı karşılığında, hem münhasır bayiliğe hem de Siemens tarafından yapılan ödemelere hak kazandıkları, ancak bayilerin bunların karşılığında yıllık olarak Siemens'e belirli bir alım taahhüdünde buldukları ve teminat verdikleri, havuz uygulaması ve münhasır bayi bölgelerinin dönüşümlü olarak belirlenmesi gibi uygulamaların, herhangi normal bayilik uygulamalarının dışında; kurulan sistemin bozulmaması, bayilerin sistemi sabote etmemesi gibi nedenler ile bayilerin payını eşitlemeyi amaçlayan davranış olduğu, bunun dışında fiyatlar konusunda ise Siemens'in merkezi bir yönlendirmesinden bahsetmenin de mümkün olduğu, bayilik sözleşmesi ile her bayiyeye münhasır bölgeler tahsis edildiği, bir başka deyişle o bölgede Siemens ürünlerinin satışının yalnızca bölge sahibi bayi tarafından gerçekleştirildiği, ancak sözleşmenin söz konusu şartına rağmen bayilerin birçok kez, sözleşme hükümleri uyarınca mal satmalarının yasak olduğu bölgelerdeki ihalelere katılarak teklif verdikleri, bu durumun ilk bakışta ilgili pazarda rekabetçi bir ortamın var olduğu şeklinde yorumlanabileceği, ancak bu ihalelerde de sistem içerisinde yer alan teşebbüsler arasında en iyi teklifin bölge sahibine ait olduğu, bunun amacının, rekabetin ortadan kaldırılarak bütün ihalelerin olabildiğince sistemde yer alan teşebbüslerin kazanmasını sağlamak konusundaki ortak çıkar olduğu, böylece her bayinin, kendi bölgesindeki ihaleyi kazanma konusunda en yüksek şansa ulaşmayı hedeflediği, öte yandan kazanılan her ihalenin Siemens açısından da daha fazla ürün satışı anlamına geldiği, bu çerçevede üretim faaliyetlerini sona erdirdikleri ve zaten az sayıda teşebbüsün yer aldığı ilgili pazardaki yatay rekabeti olumsuz yönde etkileyecek şekilde bayilik sözleşmelerinin yapıldığı, bu nedenle söz konusu bayilik sözleşmeleri her ne kadar görünürde dikey anlaşma niteliğine büründürülmeye çalışılsa da, esas itibarıyla sözleşmelerin yatay etkiler içerdiği, Siemens' in 2001 yılında 6 teşebbüs ile oluşturduğu bayilik sistemine, 2003 yılında son olarak Ultra Ulaşım ve Trafik Sanayi ve Ticaret Ltd. Şti. (Ultra) firmasının da eklendiği, bu firmanın, entegratörlük sözleşmesi öncesi piyasada üretim yapan ve hem Siemens' in hem de bayilerin rakibi olan bir teşebbüs olduğu, Ultra' nın bayilik sistemine dahil edilmesinin, Siemens ile Ultra arasında entegratörlük sözleşmesi akdedilerek yerine getirildiği, Ultra' nın bayiler üzerinde oluşturduğu rekabetçi baskının, Ultra' nın da bu sisteme dahil olmasıyla çözümlenmeye çalışıldığı, Siemens ile bayiler arasında yapılan sözleşmelerin bayilik sözleşmesi ötesinde, 4054 sayılı Kanun' un 4. maddesi anlamında rekabeti kısıtlamak amacıyla rakipler arasında akdedilen bir anlaşma olduğu sonucuna ulaşıldığı; Rekabet Kurulu'nca cezanın takdirinde, hafifletici neden olarak teşebbüsün soruşturma sürecinde göstermiş olduğu davranışların ve sözleşmelerde yapmış olduğu değişikliklerin, ağırlaştırıcı olarak ise ihlâlin niteliği, davacı şirketin ihlâllerin oluşmasındaki rolü ile ekonomik ve finansal gücünün dikkate alındığı; bu durumda, davacı şirketin koordinatörlüğünde oluşturulan bayilik sistemiyle, aralarında davacı şirketin de bulunduğu teşebbüslerin 4054 sayılı Kanun' un 4. maddesini ihlâl ettikleri açık olduğundan, Rekabet Kurulu'nca usulüne uygun olarak yürütülen soruşturma sonucunda davacı şirkete, 4054 sayılı Kanun'un işlemin tesis edildiği tarihte yürürlükte bulunan 16. maddesinin ikinci fıkrası uyarınca 2003 yılı gayri safi geliri üzerinden %2 (yüzde iki) oranında idarî para cezası verilmesine ilişkin dava konusu Rekabet Kurulu kararında ve verilen para cezasının tahsiline yönelik Kurum işleminde hukuka aykırılık bulunmadığı; davacı şirket tarafından, şirketin tüm gayri safi geliri üzerinden para cezası uygulanmasının hatalı olduğu, şirketin cezaya özgü işkolundan elde edilen ciro esas alınarak para cezası verilmesi gerektiği ileri sürülmekte ise de, 4054 sayılı Kanun'un davaya konu

T.C.

DANIŞTAY
İDARİ DAVA DAİRELERİ KURULU

Esas No : 2010/2661

Karar No : 2014/610

eylem ve işlem tarihinde yürürlükte bulunan 16. maddesinin ikinci fıkrasında, "...bir yıl önceki malî yıl sonunda oluşan ve Kurul tarafından saptanacak olan yıllık gayri safî gelirin yüzde onuna kadar para cezası verilebileceği" hükme bağlanmış olup, anılan yasal düzenlemedeki, "gayri safî gelir" kavramı ile teşebbüsün pazar içindeki gücünü esas alan bir yaklaşım sergilendiğinden, bu nedenle gayri safî gelir unsurları arasında bir ayrıma gidilmediğinden, davacı şirket tarafından elde edilen gayri safî gelir üzerinden para cezası verilmesinde 4054 sayılı Kanun'a aykırılık görülmediği gerekçesiyle davanın reddine karar verilmiştir.

Davacı, Danıştay Onüçüncü Dairesince verilen kararı temyiz etmekte ve bozulmasını istemektedir.

Temyiz edilen kararlar ilgili dosyanın incelenmesinden; Danıştay Onüçüncü Dairesince verilen kararın usul ve hukuka uygun bulunduğu, dilekçede ileri sürülen temyiz nedenlerinin kararın bozulmasını gerektirecek nitelikte olmadığı anlaşıldığından, davacının temyiz isteminin reddine, Danıştay Onüçüncü Dairesinin 02/06/2011 günlü, E:2007/9916, K:2010/4699 sayılı kararının ONANMASINA, kullanılmayan 28,15 TL harcın istemi halinde davacıya iadesine, kararın tebliğ tarihini izleyen 15 (onbeş) gün içinde karar düzeltme yolu açık olmak üzere, 03/03/2014 gününde oybirliği ile karar verildi.

Başkan Vekili Nüket YOKLAMACIOĞLU	Üye İbrahim BERBEROĞLU	Üye Nalan TERZİ	Üye Kadir ÖZKAYA	Üye Şaban IŞIK
Üye Ali İhsan ŞAHİN	Üye İbrahim ALİUSTA	Üye Halil ÇIRAK	Üye Vahit BEKTAŞ	Üye Hasan GÜZELER
Üye Mehmet ÇELİK	Üye Orhan BOYRAZ	Üye Abdülkadir ATALIK	Üye Yalçın EKMEKÇİ	Üye Fatih CİHANGİR

